Mor Maria Alonso, la periodista més llegida de la Girona de postguerra

Des de 1959 va publicar a ‘Los Sitios' l'espai ‘Alminar' amb el pseudònim de ‘Cierzo' Mestra de professió, va popularitzar un estil desimbolt i crític

Maria Alonso, en plena entrevista en un caf , el 1971 Foto: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI (NARC S SANS).

Maria Alonso Canals, la periodista col·legiada més veterana de la delegació de Girona, va morir divendres passat als 98 anys. El seu funeral es va celebrar ahir a la parròquia de Sant Narcís. Pocs ho deuen recordar, però aquesta mestra de professió va convertir-se als anys seixanta i setanta en la firma més llegida del diari Los Sitios amb uns articles en què, sota l'aparença de la “frivolitat femenina”, polemitzava amb desinhibició sobre temes que els seus col·legues masculins amb prou feines s'atrevien a tocar. Casada amb Marià Oliver, un funcionari d'Información i Turismo que alternava les seves funcions de censor amb la de crític d'art, Alonso va estrenar-se com a periodista, segons explicaria ella mateixa, arran d'una notícia que l'havia indignada. La seva popularitat com a cronista social, reportera, entrevistadora i introductora de la veu femenina –a través de la secció “Para la mujer”– en una redacció en què era l'única dona, es va afermar sobretot a partir de l'abril de 1959, quan va substituir mossèn Carles de Bolós, que durant quinze anys havia publicat l'article diari “Ángulo de la Ciudad” amb el nom de Gerión, amb una secció pròpia. L'“Alminar” de Cierzo, el pseudònim amb què signaria el seu espai, es va convertir en un autèntic mirador de l'actualitat gironina, en un to desimbolt, proper i alhora culte, i a vegades controvertit, dins les possibilitats de l'època.

Filla d'un militar asturià destinat primer a Barcelona, on el 1915 va néixer la futura mestra, i successivament a Palma, Figueres i, finalment, Girona, on obriria una armeria al carrer de les Sabateries Velles, Maria Alonso va cursar estudis de Magisteri a la Normal, però l'esclat de la Guerra Civil li impediria exercir fins als anys cinquanta, a l'escola Eiximenis i l'Annexa. Amb les revoltes del 1936, va passar un mes i mig a la presó per les seves conviccions religioses i va haver d'amagar-se fins al 1939 a cases d'amics. En la postguerra, seria secretària provincial de la Sección Femenina i delegada de Prensa, Propaganda y Radio del Movimiento. Tres dels seus fills són eminències en els seus camps respectius: Lluís Oliver, físic; Joan, nefròleg, i Josep, economista.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 11-02-2014 Pàgina 13

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/716085-mor-maria-alonso-la-periodista-mes-llegida-de-la-girona-de-postguerra.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss